

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 9. října 2018 v trestní věci **obžalovaného J. Š.**, narozeného [redacted] ve Stodě, bytem [redacted],

tako:

K odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň – město, poškozené J. H., narozené [redacted], a nezletilé M. H., narozené [redacted], zastoupených zmocněncem JUDr. Pavlem Vezpalcem, AK Plzeň, se podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu **zrušuje** usnesení Okresního soudu Plzeň – město ze dne 31. května 2018 č. j. 10 T 50/2018 – 379 a okresnímu soudu se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud Plzeň – město, že podle § 314c odst. 1 písm. a) trestního řádu za použití § 188 odst. 1 písm. f) trestního řádu z důvodu uvedeného v § 307 odst. 1 trestního řádu se trestní stíhání obviněného J. Š. pro skutek spočívající podle obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - město ze dne 9. května 2018 č. j. 1 ZT 104/2018 - 24, v tom, že v Plzni dne 10. července 2017 kolem 17.10 hodin při plnění úkolu strážníka Městské policie Plzeň v souvislosti s oznámeným napadáním ostrahy Hlavního vlakového nádraží jel jako řidič osobního automobilu zn. Škoda Yeti RZ [redacted] v barevném provedení Městské policie se zapnutým zvláštním výstražným světlem modré barvy doplněným o zvláštní zvukové výstražné znamení po vozovce Tylovy ulice ve směru od Korandovy ulice, v prostoru křižovatky s Koperníkovou ulicí, kterou projížděl přímým směrem ve směru ke Skrétově ulici v době, kdy na světelném signalizačním zařízení svítil pro jeho směr jízdy červený signál „Stůj!“, do křižovatky vjel rychlostí nejméně 69 km/hod., přestože neměl dostatečný výhled do Koperníkovy ulice, tím nedbal potřebné opatrnosti, aby neohrozil bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, čímž porušil ustanovení § 41 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, v důsledku čehož v křižovatce přední částí jím řízeného vozidla narazil do pravé boční části vozidla Suzuki Ignis RZ [redacted] neslyšící řidičky s naslouchadlem J. H., narozené [redacted], která do křižovatky vjela na zelený signál „Volno“ světelného signalizačního zařízení z Koperníkovy ulice ve směru od Husovy ulice k Nerudově ulici, vozidlo Městské policie mohla vidět ve vzdálenosti méně než 9 metrů, následkem střetu bylo vozidlo Suzuki Ignis odraženo vpravo do Tylovy ulice, kde přes vyvýšený obrubník narazilo do vchodových dveří a venkovní omítky domu Tylova č. 496/37 a jím řízené vozidlo se přetočilo na levý bok, čímž způsobil připoutané J. H. lehké zranění spočívající ve zlomení VIII. – XII. žebra vpravo a IX. žebra vlevo, zlomení příčných výběžků I. – IV. bederního obratle vpravo, drobném pohmoždění středního a dolního laloku pravé plíce, pohmoždění jater, tržné rány v týlní krajině hlavy, pro které byla hospitalizována ve FN v Plzni od 10. července do 15. července 2017 s následným omezením v obvyklém způsobu života bolestivostí při dýchání, bolestmi hrudníku, přiložením pevného bederního korzetu do začátku září 2017 s následnými rehabilitacemi, její připoutané spolujezdkyni nezletilé M. H., narozené [redacted] těžké zranění spočívající ve zlomení střední části pažní kosti vlevo s posunem úlomků a s přerušením vřetenního nervu, oděrcích na pravé horní končetině, drobných oděrcích horního rtu, pro které byla operována a hospitalizována ve FN Plzeň v době od 10. července do 14. července 2017 a poté v prosinci 2017

s podstatným omezením v obvyklém způsobu života bolestivostí levé paže, fixací Desaultovým obvazem do 8. srpna 2017, omezením v pohybu v levém loketním kloubu do konce roku 2017 v důsledku ochrnutí vřetenního nervu nemožností provést jakékoli natažení levé ruky v zápěstí a natažení prstů, přičemž lze očekávat, že nedojde k plné úpravě hybnosti levé horní končetiny, kdy nebude možné úplné natažení prstů, úplné natažení ruky v zápěstí a úplné natažení končetiny v loketním kloubu a pooperační jizvy na levé horní končetině, nepřipoutanému spolujezdci v jím řízeném vozidle I. P., narozenému lehké zranění spočívající v lehkém otřesu mozku, pohmoždění levého očního bulbu, pohmoždění levého a pravého zápěstí, pohmoždění levého a pravého kolena, oděrcích na hlavě a v oblasti kolenních kloubů, které si vyžádalo lékařské ošetření s následnou pracovní neschopností od 11. 7. do 13. 8. 2017 a omezením v obvyklém způsobu života bolestmi krční páteře, palce pravé ruky, levého zápěstí a obou kolen, klidovým režimem a ortézou na levém zápěstí do 8. 8. 2017, a kterým se měl obviněný J. Š. dopustit přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku, podmíněně zastavuje. Podle § 307 odst. 3 věty první trestního řádu byla obviněnému J. Š. stanovena zkušební doba v trvání 15 (patnácti) měsíců.

2. Proti tomuto rozhodnutí podali stížnost v zákonné lhůtě jak státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň – město, tak prostřednictvím zmocněnce i poškozené J. H. a nezletilá M. H.
3. Státní zástupce v podané stížnosti uvedl, že má za to, že nejsou splněny všechny zákonné podmínky pro postup dle § 307 odst. 1 trestního řádu. Výpověď J. Š. v procesním postavení obviněného nepovažuje za doznání k činu po subjektivní stránce. Vyjádřil se ke svému způsobu jízdy, kdy sice doznal, že jel v daném místě rychlostí kolem 70 km/hod., do křižovatky vjížděl na červený signál „Stůj!“ světelného signalizačního zařízení, ale vzhledem k tomu, že měl zapnuté zvláštní výstražné světlo modré barvy doplněné o zvláštní zvukové výstražné znamení, tak nemusel dodržovat dovolenou rychlost jízdy v obci a mohl do křižovatky vjet přes zákazový signál. Byl ale povinen podle § 41 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích dbát potřebné opatrnosti, což dle názoru stěžovatele nečinil, neboť za této situace jel vysokou rychlostí, aniž by měl dostatečný výhled do Koperníkovy ulice. Z hlediska posouzení jeho výpovědi a z hlediska subjektivní stránky je podstatné, že uvedl, že když viděl, že pro jeho směr jízdy svítí červené světlo, tak snížil rychlost. To nemá oporu v závěrech znaleckého posudku z oboru silniční doprava a tím současně sporuje rychlost jízdy tímto zkoumáním zjištěnou, a pokud byl přímo při výslechu dotazován, zda za dané situace dbal potřebné opatrnosti, tak na to neodpověděl. Pokud při seznámení se spisem pouze prohlásil, že si uvědomuje, že měl při průjezdu křižovatkou na červený signál dbát potřebné opatrnosti, tak z tohoto jeho prohlášení ještě nevyplývá, že tak nečinil, a proto má stěžovatel za to, že se nejedná o doznání činu, když v té době ani nebyl vyslýchán jako obviněný. Z jeho pohledu tedy k tomu nelze přihlížet, doznání nebylo provedeno v procesně použitelné formě, aby mohlo být soudem provedeno jako důkaz. Pokud soud poukazoval v rozhodnutí na usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. května 2005 sp. zn. 4 To 383/2005, tak z něho též vyplývá, že po obsahové stránce se musí doznání vztahovat na celý skutek, na všechny skutkové okolnosti naplňující zákonné znaky stíhaného trestného činu, tedy i na zavinění a protiprávnost. Postačí, že dozná skutečnosti umožňující závěr o tom, že se trestného činu dopustil. Nepostačuje, pokud se obviněný dozná ke skutkovým okolnostem a popře úmyslné nebo nedbalostní zavinění. Doznání musí být učiněno v rámci výslechu, aby bylo v řízení před soudem použitelné jako důkaz. V kontextu se shora uvedeným má za to, že výpověď obviněného v procesním postavení obviněného neumožňuje učinit závěr o tom, že se trestného činu dopustil. Soud v odůvodnění usnesení poukazuje na to, že k trestní odpovědnosti postačuje nevědomá nedbalost, ale z usnesení nelze dovodit, zda se ze strany obviněného v daném případě jednalo právě o nedbalost nevědomou či vědomou, s tím se soud blíže nevypořádal. Dle názoru stěžovatele lze mít za to, že obviněný jako strážník městské policie s ohledem na všechny zjištěné okolnosti nehody věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem,

ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Z předložených listin ze strany ČPP a Kooperativy pojišťovny vyplývá, že škody byly uzavřeny, ale nelze z toho dovodit, o jaké pojištění se jedná, zda bylo poskytnuto nějaké plnění, zda bylo uznáno zavinění ve vztahu k plnění pojišťovny, tudíž má za to, že není řádně doloženo opatření směřující k náhradě škody. Navrhl proto, aby krajský soud na základě podané stížnosti zrušil napadené usnesení a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

4. Ve stížnosti poškozených je konstatováno, že soud sice došel k závěru, že jednání se dopustil J. Š. a je mu kladeno za vinu, že škodlivý následek vyvolal, a to jak na zdraví, tak na majetku, byť z nedbalosti, avšak současně konstatuje, že pro rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání je důležité to, zda obviněný učinil jiná opatření k náhradě škody. Soud uvádí, že obviněný jako policista spěchal na místo zásahu se zapnutým zvláštním světelným zařízením a zvláštním zvukovým výstražným znamením a řídil vozidlo s právem přednosti v jízdě, přičemž „přednost mu nedala hluchá řidička, která z důvodu své indispozice nemohla reagovat na zvláštní výstražné zvukové znamení a vjela do křižovatky na signál se zeleným plným kruhovým světlem volno“. V souvislosti s tímto tvrzením ovšem nutno zdůraznit znalecký nálezn, podle kterého jak na straně obviněného, tak na straně poškozené zbývalo při jejich jízdě ke střetu něco méně než jedna sekunda a tudíž nešlo nehodě zabránit. Z tohoto nálezu lze dovodit, že větší opatrnost v takovém případě lze nutno vyžadovat po řidiči, který vjíždí do křižovatky na červenou, než po řidiči, který do stejné křižovatky vjíždí na plnou zelenou. Obviněný nedovedl orgánům činným v trestním řízení odpovědět na otázku, zda si myslí, že během jízdy dbal potřebné opatrnosti. V každém případě však potřebnou opatrnost přinejmenším zanedbal a v každém případě také vědět měl a mohl, jaká dopravní situace v místě křižovatky může nastat. Poškozeným se zdají nevěrohodné zjištěné závěry o spuštění výstražného zvukového znamení v automobilu řízeném obviněným a již zcela nepochopitelné je, proč se v policejním vozidle nenašel žádný záznam z instalované kamery, která se má zapínat automaticky při nastartování policejního vozidla. Pakliže k zapnutí kamery nedošlo pro technickou poruchu nebo záznam byl vymazán dodatečně, nemůže takový závěr svědčit ve prospěch obviněného. Obhájce poškozené obdržel napadené usnesení společně s obžalobou, ve které zcela zřetelným zvýrazněným písmem státní zástupce navrhuje u hlavního líčení slyšet řadu svědků, číst znalecké posudky, bylo doporučeno provádět řadu důkazů, avšak ani k jedinému se soud prvního stupně neuchýlil. Případ s tak vážnými zdravotními důsledky pro poškozenou J. H. a zejména její nezletilou dceru bral soud prvního stupně velice lehkovážně a spíše vyzdvihl snahy obviněného škodu nahradit. Žádné takové snahy však poškozené nezaznamenaly. S ohledem na závažnost případu a důsledky, které měl nejen na majetku poškozených, ale zejména na zdraví nejmladší účastnice nehody, která zřejmě ponese trvalé následky, by případu mělo být věnováno více pozornosti, a to i s ohledem na objektivní posuzování a zhodnocení všech dostupných důkazů včetně posouzení přiznání náhrady škody, která poškozeným J. H. a její dceři vznikla.
5. Krajský soud v Plzni z podnětu podaných stížností přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že podané stížnosti jsou důvodné.
6. Krajský soud se v podstatě ztotožnil s argumentací státního zástupce a rozhodnutí okresního soudu považuje za předčasné. Nelze přehlédnout, že ze strany obviněného byla míra zavinění předmětné dopravní nehody velmi vysoká, před střetem se pohyboval dle znaleckého posudku z oboru dopravy velmi vysokou rychlostí a v důsledku dopravní nehody byly způsobeny velmi těžké následky na zdraví u poškozených, zejména u nezletilé M. H. Dle dosud shromážděných podkladů šlo ze strany obviněného o jízdu hazardní, jel nepovolenou rychlostí a projížděl křižovatkou na červený signál světelné signalizace rychlostí zcela nepřiměřenou. Je tedy otázkou, zda právě vzhledem ke způsobu jízdy obžalovaného a vzniklým následkům je splněna obecná podmínka § 307 odst. 1 trestního řádu, tedy zda vzhledem k okolnostem případu lze takový postup považovat za dostačující. Je nutno přisvědčit i námitce státního zástupce ohledně doznání obviněného, když dosud shromážděné podklady spíše svědčí tomu, že by mohlo jít o

vědomou nedbalost ze strany obviněného, kdy nepřiměřeně spoléhal, že svým jednáním porušujícím ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích nemůže způsobit žádný další následek.

7. Je nutno přisvědčit i poškozeným, které namítaly, že se okresní soud dostatečným způsobem nevypořádal se zraněním poškozených, pouze odkazuje na znalecký posudek ohledně poškozené M. H., nezabývá se blíže jejím omezením a následky, které zranění zřejmě bude mít.
8. Pokud jde o argument státního zástupce ohledně náhrady škody, kdy poukazuje na listiny ze strany ČPP a Kooperativy pojišťovny, ze kterých vyplývá, že škody byly uzavřeny, ale nelze z toho dovodit, o jaké pojištění se jedná, zda bylo poskytnuto nějaké plnění, zda bylo uznáno zavinění ve vztahu k plnění pojišťovny a nebyla tak řádně doložena opatření směřující k náhradě škody, pak je nutno v tomto směru zdůraznit, že k dopravní nehodě došlo v době, kdy obviněný plnil pracovní povinnosti a za způsobenou škodu by měl nést odpovědnost zaměstnavatel. Jinak skutečně z předložených dokladů nevyplývá nic o tom, že by ze strany zaměstnavatele došlo k náhradě jakékoli škody způsobené jak poškozeným, tak i zdravotní pojišťovně.
9. Všemi těmito úvahami by se měl zabývat i okresní soud poté, kdy ve věci nařídí hlavní líčení a provede všechny nezbytné důkazy.
10. Krajský soud proto ke stížnosti státního zástupce i obou poškozených postupem dle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil napadené usnesení a uložil okresnímu soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni 9. října 2018

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková v. r.